

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

لوموند دیپلماتیک

2010/1/6

اسرائیل: مصونیت تا کی؟

نوشته: Alain GRESH

یورش ارتش اسرائیل به یک ناوگان حامل کمک های بشردوستانه به غزه، در سحرگاه ۳۱ مه ۲۰۱۰، احتمالاً بیست کشته داده است. این حمله در آب های بین المللی صورت گرفته. کشورهای متعدد از جمله در اروپا و نیز دولت فرانسه آن را محکوم کردند. برنارد کوشنر، وزیر خارجه فرانسه، اعلام کرد که «هیچ چیز نمی تواند اعمال چنین خشونتی را که ما آنرا محکوم می کنیم، توجیه کند». چند کشور از جمله سوئد، اسپانیا، ترکیه و فرانسه سفیر اسرائیل را فراخواندند. یونان مانور هوایی با اسرائیل را معلق و سفر فرمانده نیروی هوایی اسرائیل را لغو کرد.

طبیعی است که باید از این محکومیت ها استقبال کرد. اگر چه هنوز افرادی هستند که عملیات اسرائیل را توجیه می کنند. برای مثال، بنا بر گزارش خبرگزاری فرانسه، فردریک لوفور سخنگوی وصف ناپذیر حزب «اتحاد برای جنبش مردمی» (UMP) «حزب حاکم در فرانسه» اظهار داشته که حزب او از مرگ افراد «متأسف» است ولی «تحریکات» «کسانی را که خود را دوستان فلسطینیان معرفی می کنند» نکوهش می کند.

یک روز پیش از این عملیات نظامی، برنار هانری لوی با غیب گوئی که از صفات پسندیده بی شمار اوست، در تل آویو گفت: «من هرگز ارتشی این چنین دموکراتیک ندیده ام که این قدر اخلاقی رفتار کند.» (روزنامه هارتس، ۳۱ مه ۲۰۱۰) (۱) (یادآوری کنیم که هنگام جنگ غزه، فیلسوف ما بر روی یک تانک اسرائیلی خرامیده بود تا وارد سرزمین اشغالی شود (۲)). بنا بر گزارش خبرگزاری فرانسه، لوی حمله امروز را «احمقانه» ارزیابی کرده، زیرا ممکن است وجهه اسرائیل را خدشه دار کند. اما، او حتی یک کلمه برای محکومیت یا اظهار تأسف نسبت به کشته شدگان به زبان نیاورد...

تنها پرسشی که امروز مطرح است، تخمین میزان بهائی است که دولت اسرائیل بخاطر این جنایت خواهد پرداخت. چرا که سازمان ملل متحد سال هاست ده ها قطع نامه صادر کرده است (۳) (و اسرائیل آنها را نقض کرده است)، اتحادیه اروپا متون بی شماری را به تصویب رسانده که از اسرائیل دعوت می کنند تا به حقوق بین المللی احترام

بگذارد یا حتی به حقوق انسانی، مثلاً با شکستن تحریم غزه. هیچکدام از این مصوبات در عمل به اجرا در نیامده اند. برعکس، اتحادیه اروپا و ایالات متحده به اسرائیل پاداش هم می دهند.

شاهد این مدعا پذیرش عضویت اسرائیل در «سازمان همکاری و توسعه اقتصادی (OCDE)» در هفته گذشته و دیدار بنیامین نتانیاهو، نخست وزیر اسرائیل از فرانسه برای رسمیت بخشیدن به آغاز حضور این کشور است. همان طوری که در اطلاعیه «انجمن همبستگی فرانسه- فلسطین (AFPS)» در تاریخ ۳۰ آوریل ۲۰۱۰ آمده است: «عضویت اسرائیل در سازمان همکاری و توسعه اقتصادی، ضربه ای است برای صلح!» (۴). این عضویت به منزله تأیید انضمام کرانه باختری و جولان به «محدوده» اسرائیل است. حمله اسرائیل به ناوگان صلح چند روز پس از آن نشان می دهد که این دولت حسن نظر یادشده را بمنزله چراغ سبزی جهت دست یازیدن به هر عملیاتی می داند. در دسامبر ۲۰۰۸، رویداد مشابهی رخ داده بود. در آن هنگام، اتحادیه اروپا تصمیم به «ارتقای» روابط دوجانبه با اسرائیل گرفت (۵). تصمیم یاد شده امتیازاتی به دولت اسرائیل می داد که اتحادیه اروپا فقط برای قدرت های بزرگ قائل بود. چند روزی از آن رویداد نگذشته بود که تانک های اسرائیلی به سرزمین غزه یورش برد و در کمال مصونیت از هر گونه مجازاتی، مرتکب «جنایت های جنگی» و حتی «جنایت علیه بشریت» شد.

ریچارد فالک، فرستاده ویژه سازمان ملل به سرزمین های اشغالی فلسطین، در لوموند دیپلماتیک (مارس ۲۰۰۹) مقاله ای نوشت با عنوان «ضرورت بازخواست از مسئولین تجاوز به غزه» (۶). چند ماه بعد، کمیسیون سازمان ملل به ریاست ریچارد گلدستون، قاضی جنوب آفریقایی جمعبندی خود را اعلام کرد (۷). گزارش او اسرائیل را بشدت محکوم می کرد، هر چند که حماس را نیز نادیده نمی گرفت. این گزارش تأیید می کرد که ارتش اسرائیل آتش بس را نقض کرده و از جنایات آن پرده بر می داشت. گزارش گلدستون گزارش های متعددی را که عفو بین المللی (۸) و سازمان دیده بان حقوق بشر منتشر کرده بودند، تأیید می کرد.

این گزارش ها به اتخاذ هیچ مجازاتی علیه حکومت اسرائیل نینجامید. یکی از بهانه هایی که برای پرده پوشی و توجیه بی ارادگی پیش کشیده شد، ادعای وجود بررسی های جدی در اسرائیل بود. در حالی که شارون ویل، حقوقدان اسرائیلی با استدلال آن را رد می کند (لوموند دیپلماتیک، سپتامبر ۲۰۰۹) (۹)، در مقاله ای با عنوان «از غزه تا مادرید، ترور حساب شده صلاح شهاد».

از سوی دیگر، در اسرائیل شاهد یورش بی سابقه ای به سازمان های دفاع از حقوق بشر، چه اسرائیلی و چه بین المللی هستیم. در این کشور، این سازمان ها را، پس از تهدید ایران، حماس و حزب الله، مهم ترین تهدید استراتژیک علیه دولت تلقی می کنند. گروه هایی که از سوی حکومت و جناح راست افراطی حمایت می شوند، کارزاری تمام عیار برای بی اعتبار کردن آنان براه انداخته اند. نظیر «مونیتورسازمان های غیر دولتی- NGO Monitor» (۱۰) (که جنگی تبلیغاتی برای توجیه آن چه غیرقابل توجیه است به پیش می برد. (به مقاله دومینیک ویدال «دروغ هر چه بزرگ تر باشد...» (لوموند دیپلماتیک، فوریه ۲۰۰۹ مراجعه کنید). (۱۱). آیا باید در شگفت بود که سربازان اسرائیلی مددکارانی را که تلاش می کنند به غزه آذوقه برسانند، «تروریست» خوانده و چون تروریست ها با آنان رفتار کنند؟

آیا مصونیت اسرائیل از مجازات همچنان ادامه خواهد یافت یا برخی دولت ها تصمیم دقیقی برای مجازات اسرائیل اتخاذ خواهند کرد تا به دولت اسرائیل (و همچنین مردم آن) بفهمانند که این سیاست، سرکوب و اشغال بهائی دارد که باید بپردازند؟

دولت فرانسه، می تواند در چارچوب اتحادیه اروپا به شرکایش پیشنهاد کند تا پیمان همکاری با اسرائیل را به اتکای ماده ۲ معلق کنند. این ماده به صراحت می گوید که اسرائیل موظف به حفاظت از حقوق انسانی است. به مقاله ایزابل آوران، «مسامحه اتحادیه اروپا در برابر اسرائیل» در سایت لوموند دیپلماتیک مراجعه کنید. (۱۲) هم اکنون، فرانسه می تواند بدون این که معطل شرکای اروپایی اش شود، تصمیم مقتضی اتخاذ کند (۱۳) ابتدا، برای وادار کردن اسرائیل به احترام به حقوق و تصمیمات اتحادیه اروپا، کارزاری برای تعیین مبداء محصولات اسرائیلی وارداتی در فرانسه براه انداخته و واردات محصولات مستعمره های اسرائیلی را ممنوع کند (و نه فقط

اختصاص عوارض گمرگی به آن ها؛ سپس، تاکید کند که استقرار شهرک های استعماری در سرزمین های اشغالی غیر قابل قبول است و ساکنان این شهرک ها برای مسافرت به فرانسه به ویزا نیاز دارند. با مراجعه به نشانی داوطلبان سفر به فرانسه این امر عمل ساده ای است؛

سرانجام، فرانسه اعلام کند که شهروندان فرانسه که در اسرائیل به خدمت نظام وظیفه در می آیند، حق خدمت در سرزمین های اشغالی را ندارند. شرکت آنان در عملیات نظامی اشغالگرانه مستوجب تعقیب قضائی شود.

برنارکوشنر، وزیر خارجه اعلام کرد که در میان کشته شدگان در کشتی ها، فرانسوی نبوده است. اما، آیا او مطمئن است که هیچ شهروند فرانسوی در میان مسئولان جنایت وجود ندارد؟

- <http://www.haaretz.com/news/diplomacy-defense/bernard-henri-levy-i-have-never-seen-an-army-as-democratic-as-the-idf-1.293087?localLinksEnabled=false>

- <http://blog.mondediplo.net/2009-01-10-Liberer-les-Palestiniens-des-mensonges-de-Bernard>

- <http://www.monde-diplomatique.fr/2009/02/A/16775>

- <http://www.palestine-solidarite.org/communiqued.afps.300410.html>

- <http://ir.mondediplo.com/article1345.html>

- <http://ir.mondediplo.com/article1416.html>

- <http://blog.mondediplo.net/2009-09-16-Gaza-crimes-de-guerre-crimes-contre-l-humanite>

- <http://blog.mondediplo.net/2009-07-05-Le-rapport-d-Amnesty-International-sur-la-guerre>

- <http://ir.mondediplo.com/article1460.html>

- <http://www.ngo-monitor.org/index.php>

- <http://ir.mondediplo.com/article1385.html>

- <http://www.monde-diplomatique.fr/carnet/2009-06-25-UE-Israel>

- <http://blog.mondediplo.net/2010-04-06-Trois-suggestions-a-Bernard-Kouchner>